

ZASADY FORMACJI W DIECEZJALNEJ SZKOLE LEKTORA

1. Biskup Koszalińsko-Kołobrzesci Edward Dajczak, mając na uwadze słowa Ojca Świętego Benedykta XVI o konieczności przygotowania wiernych świeckich do pełnienia posługi lektora zawarte w posynodalnej adhortacji apostolskiej o słowie Bożym w życiu i misji Kościoła *Verbum Domini* (n. 58) oraz powodowany troską o godne czytanie słowa Bożego podczas celebracji liturgicznych, a także o odpowiednie przygotowanie i formację osób do tego wyznaczonych, dekretem z dnia 30 września 2011 roku ustanowił w diecezji koszalińsko-kołobrzesciej **DIECEZJALNĄ SZKOŁĘ LEKTORA**. Obowiązujące w niej, niniejsze *Zasady formacji* zostały opracowane w oparciu o *Dyrektorium duszpasterstwa służby liturgicznej*, przyjęte podczas 346. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski w Częstochowie w dniu 27 listopada 2008 roku.

I. FUNKCJA LEKTORA

2. Diecezjalna Szkoła Lektora (DSL) ma służyć pomocą w przygotowaniu dorosłych mężczyzn i kobiet, którzy pragną otrzymać błogosławieństwo biskupa do systematycznego spełniania funkcji lektora. Jest to roczna formacja pomagająca głębiej zrozumieć słowo Boże oraz lepiej odczytywać je w zgromadzeniu liturgicznym.

3. Zadaniem DSL jest także pomaganie jej uczestnikom w pracy nad sobą, aby słowo Boże przemieniało coraz bardziej ich życie i czyniło ich świadkami Chrystusa wobec ludzi. Kandydaci na lektorów poznają także prowadzone w ich wspólnotach parafialnych dzieła apostolskie. Mogą się w nie angażować, ale nie jest to ich obowiązek. Czynią to na miarę swoich możliwości i potrzeb wspólnoty.

4. Kandydatami do pełnienia funkcji lektora są mężczyźni i kobiety zaangażowani w życie parafialne, głównie w dzieła ewangelizacyjne, formacyjne i modlitewne. Są wśród nich katecheci, gdyż ich rola w głoszeniu słowa Bożego jest szczególna. Podjęcie funkcji lektora byłoby jej dopełnieniem.

II. POSŁUGA LEKTORA

5. Wprowadzenie w życie Kościoła w Polsce ustanowionej posługi lektora może przyczynić się do ożywienia różnych odcinków życia parafialnego. Stanie się to wtedy, gdy będzie właściwie rozumiany eklezjalny wymiar tej posługi. Chrystus buduje wspólnotę parafialną w wymiarze duchowym, a także w widzialnych strukturach. Parafia licząca setki, a niekiedy tysiące osób, jest nie tylko rzeszą ludzi, którzy przychodzą na Mszę Świętą niedzielą, a po niej wracają do swoich domów. We wspólnocie wierzących podejmowane są różnorodne dzieła ewangelizacyjne, formacyjne, modlitewne, charytatywne, misyjne i inne. Każde z nich powinno opierać się na osobach, które Bóg wybrał, ubogacił odpowiednimi charyzmatami i umocnił specjalną łaską, aby to zadanie dobrze spełniały w Jego imieniu i w imieniu Kościoła.

6. Ustanawianie świeckich mężczyzn na stałe do posługi lektora jest nowym etapem wprowadzania tej prawdy w praktykę życia naszych wspólnot. Jest wyznaniem wiary, że Bóg i tylko Bóg decyduje o tym, na kim ma być zbudowana jakaś działalność we wspólnocie parafialnej. Ustanowienie kogoś do posługi we wspólnocie jest uczynieniem go filarem, na którym opiera się konkretne dzieło apostolskie urzeczywistniane w parafii. Osiąga ono swój szczyt i wyraża się najpełniej w liturgii, a z niej rozciąga się na wszystkie obszary życia wspólnoty.

7. Podjęcie na stałe posługi lektora może się dokonać tylko przez odkrycie, przyjęcie i wypełnienie powołania, które Bóg daje człowiekowi. Dlatego powinno się opierać na rozeznaniu tego powołania i na odpowiednim przygotowaniu, obejmującym nie tylko sprawy liturgiczne, lecz także zdolność podjęcia określonej misji we wspólnocie parafialnej. W tym duchu należy przekazywać informacje o posłudze lektora, szukać kandydatów do jej spełniania i kierować do Boga prośbę, aby obdarzył łaską tego powołania licznych mężczyzn.

8. Kandydatów do posługi lektora należy szukać we wspólnocie parafialnej, a szczególnie w kilku środowiskach:

a. Pierwsze z nich stanowią dorośli mężczyźni, którzy od lat posługują przy ołtarzu, spełniając gorliwie i z wiarą wyznaczone funkcje liturgiczne. Do tej grupy należą m.in. nadzwyczajni szafarze Komunii świętej, świeccy animatorzy prowadzący wspólnoty formacyjne, liderzy ruchów odnowy, mężczyźni podejmujący już ważne zadania w parafii, np. zakrystianie.

b. Drugą grupę kandydatów stanowią mężczyźni, którzy przez studia i praktykę zawodową zdobyli odpowiednie umiejętności w służbie ludziom i czynią to z wielkim poświęceniem, ale nie mają wystarczającej formacji duchowej i teologicznej, np. lekarze, nauczyciele.

c. Trzecia grupa kandydatów to młodzi mężczyźni, którzy dopiero rozpoznają charyzmat, jaki otrzymali od Boga. Oni szukają jeszcze swego miejsca w Kościele i w świecie. Rozwijają swoje umiejętności przez studia, udział w grupach formacyjnych i zaangażowanie w pomoc innym ludziom.

9. Lektor wspiera kapłanów i diakonów w głoszeniu słowa Bożego i formacji wiernych. W liturgii zostaje mu powierzone zadanie proklamacji słowa Bożego, z wyjątkiem Ewangelii. Może on podawać intencje modlitwy powszechnej i, gdy nie ma psalterzysty, wykonać psalm między czytaniem. Poza liturgią, lektor pomaga duszpasterzom w pełnieniu posługi ewangelizacyjnej. Oto przykładowe obszary życia wspólnoty parafialnej, które mogą być powierzone ustanowionym lektorom:

a. Przygotowanie wiernych do godnego przyjęcia sakramentów. Ustanowiony lektor może pomagać kapłanowi w przygotowaniu rodziców i chrzestnych do chrztu dziecka, może prowadzić grupy młodzieży przygotowującej się do bierzmowania lub grupy ich rodziców i świadków, a także pomagać kapłanowi w przygotowaniu narzeczonych do sakramentu małżeństwa.

b. Pomoc w przygotowaniu i prowadzeniu katechezy dorosłych. Katecheza ta dokonuje się w różny sposób. Lektor może prowadzić małe grupy formacyjne i apostołskie, organizować kręgi biblijne, kursy ewangelizacyjne, pomagać w prowadzeniu rekolekcji zamkniętych, a w miarę możliwości także prowadzić katechezy dla różnych grup.

c. Zaangażowanie w inne formy posługi słowa w parafii. Posługa ewangelizacyjna dokonuje się także poprzez apostołat biblijny, redakcję gazetki parafialnej i strony internetowej, prowadzenie gablotek, kolportaż czasopism religijnych i promocję czytelnictwa książek, przygotowanie i prowadzenie osób pragnących pełnić w liturgii funkcję czytania słowa Bożego, organizowanie jasełek lub innych misteriów. Ustanowiony lektor, odpowiednio przygotowany do pełnienia tych zadań, może się przyczynić do ożywienia tych odcinków życia parafialnego.

d. Ożywienie misyjnych zadań parafii. Chodzi tu najpierw o zwrócenie się do ludzi, którzy są daleko od Chrystusa i Kościoła. W wielu parafiach liczba osób nieuczęszczających na niedzielą Eucharystię przekracza 50%. To ogromny teren misyjny. Lektor, który odkrywa wezwanie, by do tych ludzi docierać, z nimi rozmawiać, za nich się modlić, ukazywać im drogę do sakramentów świętych, przygotowuje się specjalnie do tego zadania i spełnia je we wspólnocie. Zadania misyjne obejmują też wspieranie misjonarzy pracujących w różnych krajach świata.

e. Animowanie życia modlitewnego w parafii. Szeroki zakres posługi lektora to modlitwa. W liturgii odczytuje on wezwania modlitwy powszechnej i do tej funkcji przygotowuje inne

osoby. Pomaga też duszpasterzom w przygotowaniu nabożeństw oraz ich prowadzeniu, np. różaniec, droga krzyżowa, adoracja w czasie Triduum Paschalnego, czterdziestogodzinne nabożeństwo, godzina święta w pierwszy czwartek miesiąca. Może prowadzić grupy modlitewne, troszcząc się o formację ich członków.

f. *Wspieranie rodzin przed pogrzebem i po pogrzebie bliskich.* Bardzo ważnym wydarzeniem w życiu człowieka jest przeżycie śmierci najbliższych. Rodziny potrzebują wsparcia modlitewnego, a niekiedy także prowadzenia modlitwy w dniach między śmiercią i pogrzebem. Lektor może być wsparciem dla rodziny w tych trudnych chwilach. Oprócz prowadzenia modlitwy, może wskazać wiernym odpowiednie modlitwy za zmarłych i pomóc im trwać na modlitwie w ich intencji także po pogrzebie.

10. Lektor stara się w swoją posługę włączać inne osoby. Są to przede wszystkim ci członkowie służby liturgicznej, którzy odkrywają, że ich charyzmat i gotowość służenia związana jest z głoszeniem słowa. Są wśród nich chłopcy i dziewczęta, a także mężczyźni i kobiety. Oni w liturgii czytają słowo Boże, wezwania modlitwy powszechnej i komentarze, a poza liturgią włączają się, na miarę swego wieku i możliwości, w misję lektora (modlitwa, nabożeństwa, apostołstwo w grupie rówieśniczej, pomoc w prowadzeniu formacji różnych wspólnot, zaangażowanie w rekolekcje i kursy ewangelizacyjne, wspieranie misji).

III. KANDYDACI I PROGRAM

11. Kandydatów do DSL zgłaszają księża proboszczowie. W tym celu należy wypełnić kartę zgłoszeniową, a następnie przesłać ją we wskazanym terminie na adres DSL. Koszty związane z formacją w DSL ponoszą parafie, które zgłaszają kandydatów.

12. Każdy z kandydatów, zarówno do funkcji jak i do posługi lektora, powinien mieć ukończony 21 rok życia i posiadać przynajmniej wykształcenie ponadpodstawowe. Powinien być katolikiem, który przyjął wszystkie sakramenty chrześcijańskiej inicjacji oraz odznacza się dojrzałością w wierze, zdrową pobożnością i intensywnym życiem sakramentalnym, przykładnym życiem rodzinnym, sąsiedzkim i zawodowym, wrażliwością na potrzeby innych ludzi, bezinteresownością i duchem apostołskim.

13. Kandydaci, którzy posiadają odpowiednią wiedzę teologiczną, potwierdzoną odbytymi studiami, nie muszą uczestniczyć we wszystkich wykładach z teologii. O zwolnieniu ich z niektórych zajęć decyduje kapłan odpowiedzialny za DSL, po konsultacji z księdzem proboszczem. Obowiązkowy jest jednak udział w ćwiczeniach dykcyjnych i głosowych.

14. Przygotowanie do funkcji lektora w DSL trwa jeden rok i kończy się błogosławieństwem biskupa. Nowi lektorzy, posłani przez pasterza diecezji, podejmą powierzone im zadania związane z głoszeniem słowa Bożego we wspólnocie. Natomiast mężczyźni, którzy będą chcieli przygotowywać się do posługi lektora, podejmą dalszą, trwającą jeszcze dwa lata formację. Będzie ona miała charakter podobny do formacji pierwszego roku.

15. W programie formacyjnym szczególne miejsce zajmuje formacja duchowa, ukierunkowana na kształtowanie postaw zgodnych z wymaganiami Ewangelii, prowadząca do wychowania prawdziwych świadków Chrystusa, ubogacająca te cechy kandydatów, dzięki którym stają się oni ludźmi godnymi zaufania i zdolnymi do podjęcia odpowiedzialności za powierzone im odcinki życia wspólnoty wierzących. Wraz z rozwojem formacji duchowej, dokonuje się również formacja intelektualna, dzięki której kandydaci zdobywają potrzebną im wiedzę, a także formacja praktyczna, rozwijająca posiadane przez nich zdolności, aby mogli lepiej służyć innym.

16. Wszystkie szczegółowe informacje dotyczące DSL są publikowane na stronie internetowej oraz w diecezjalnym *Biuletynie Duszpasterskim*.

17. Każdorazowa zmiana *Zasad formacji* wymaga zgody Biskupa Diecezjalnego.

Powyższe *Zasady formacji*, opracowane przez odpowiedzialnego za Diecezjalną Szkołę Lektora ks. dra Tomasza Tomaszewskiego, niniejszym zatwierdzam.

+ Edward Dajczak

Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

Koszalin, dnia 7 listopada 2011 r.

Znak: B 48 - 4/11